

den, at der her med Urette er flet en Overfridelse af Finantsloven og udgivet Penge, uden at man har spurgt Rigsdagen i rette Tid. Jeg vil tillade mig at udtale det Ønske, at man i denne Sag under dens videre Gang vil lade hele denne Side af Sagen træde i Baggrunden og holde sig ganske simpelt til det økonomiske Spørgsmaal, bedømme den derefter; jeg tror da, at vor Stilling ligeoverfor, hvad der kan komme bagefter, vil blive lettere og bedre, og at vi ville faae et bedre Resultat ud deraf, end naar vi gaa den anden Vej. (Hør! Hør!) De ærede Herrer, som muntre sig lidt i Anledning af mine Udtalelser, nemlig de ærede Medlemmer for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), ere naturligvis langt klogere end jeg paa den Slags Ting (Berg og S. A. Hansen! Ja!) Ja, de behøve ikke selv at sige det, jeg erkjender det og indrømmer det selv, men jeg vil blot gjøre dem opmærksomme paa, at vi i vort konstitutionelle Liv have haft et andet Exempel, som jeg husker, og som ogsaa de Herrer burde huske, idetmindste det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), der var Medlem af Rigsdagen og Rigsraadet paa den Tid, da dette Tilfælde laa for. Det forekommer mig da, at de ogsaa maatte kunne indrømme mig, at der kan være god Grund til at tage det Hensyn, som jeg her har taget. Nu skal man imidlertid ikke af denne min Udtalelse drage den Slutning, at jeg tror, at Ministrene, baade den nuværende og den tidligere, skulde kunne have gjort dette Skridt uden Ansvar. Deri er jeg enig med de Herrer, at her er foretaget en Overfridelse af Ministrenes Kompetence, derom er der slet ingen Strid; men jeg vil tillade mig at spørge, om det havde været absolut nødvendigt at drage det politiske Moment frem for at faae Ret i denne Sag (Berg: Nei!). Naa, Andet er det ikke, jeg har villet gjøre gjældende, end at man efter min Overtydning har gjort eller vilde gjøre sig skyldig i en Feil, hvis man lod det politiske Moment komme til at spille nogen egentlig Rolle i denne Sag. Jeg har ikke hørt nogen anden end den ærede forhenværende Minister, der har troet, at der var enten formel eller reel Berettigelse for Regjeringen til at gjøre det Skridt, som den har gjort; jeg tror, at der er en temmelig almindelig Mening i modsat Retning. Men naar dette er Tilfældet, saa mener jeg, at jeg har dobbelt Ret i min Paastand, at det er en mindre heldig Maade at tage Sagen paa, at gjøre den til en politisk Sag. Der er et Spørgsmaal om: en Overfridelse, som ogsaa er blevet draget frem her. Med Hensyn til dette har jeg en noget afvigende Mening fra den, som blev fremsført af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er Spørgsmaalet om Missionen til Kina. Med Hensyn til den tror jeg, at Sagen stiller sig helt anderledes end

med Hensyn til Overfridelsen ved Theatret. Den Gang denne Sag laa for, var Rigsdagen nemlig ikke samlet, og det er dog dette, som efter min Mening netop er Hovedfejlen fra Kirke- og Undervisningsministerens Side med Hensyn til hans Overfridelse. Det kan meget gjerne være, at der ogsaa er Andre, der have Fordel af, at denne Mission er flet, og jeg vil saamand gjerne tro, at det er kommet Andre meget beleiligt at kunne spare en eller anden Udgift derved, at det er flet. Men paa den anden Side finder jeg dog, at Danmarks hele Stilling med Hensyn til dette overordentlig vigtige Verdensmeddelelsesmiddel er af den Betskaffenhed, at de 25,000 Rdl. der vistnok kunne antages at være en begrundet Udgift. Om den er begrundet i hele sin Udstrækning, om Summen burde være mindre og saa videre, er derimod Noget, jeg ikke her tør tillade mig at have nogen Mening om, det vil jo senere blive prøvet, men det forekommer mig, at denne Udgift staaar paa en helt anden Maade og bør betragtes ganske anderledes end Overfridelsen med Hensyn til Theatret. Jeg har netop villet fremhæve dette, fordi det er blevet fremdraget af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg havde iøvrigt ikke tænkt videre at blande mig i denne Sag paa dens nuværende Standpunkt, da det forekommer mig, at det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) har udtalt det Bæstentlige af det, der behøves at siges angaaende Overfridelsen til Theatret. Naturligvis har jeg ikke villet tiltræde den Del deraf, som er af politisk Natur, men kun den økonomiske Betragtning.

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Sahle), der har haft Ordet 2 Gange, har begjæret det paany, men dertil udkræves Tinget Samtykke, og jeg skal derfor lade afstemme derover.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det med 55 Stemmer mod 1, at det nævnte Medlem atter maatte faae Ordet.

Sahle: Jeg skal udtale mig meget kort. Jeg tillader mig at gjentagde i Grundringen, at den første Valer, der havde Ordet, ved at omtale selve Loven ikke med et eneste Ord erklærede den medskyldig i, at der er kommet til at foreligge denne Overfridelse, men at selve Loven var affattet saaledes, at den ikke har fremkaldt nogen. Den ærede forrige Minister har omtalt Udbyttet af Loven, nemlig selve Theaterbygningen, dens Indretning, dens Udstyrelse som i alle Maader heldig. Det, jeg har at svare paa, er det, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse), som mener, at jeg i mine Udtalelser skulde have tilegnet mig særlig Ros for denne Lovs Affattelse, men at jeg ikke var ene om de